

Kruh přátel rodů Moravy a Slezska vydává

Almanach

č.1 /2019

Socha Velkomoravského knížete Svatopluka, postavená v
Beskydech nad obcí Růžďkou Kruhem přátel rodů Moravy a
Slezska

Do Almanachu přispěli přátelé z Ostravy, Mostů u Jablunkova, Šumperku, Nového Jičína, Brna, Mořkova, Štramberku.

Obsah Almanachu

Slavnostní píseň Moravo, Moravo	str. 3
Akce přátel Kruhu rodů Moravy a Slezska v r. 2018	4
Hymnus země Moravskoslezské	7
Moravský národní kongres	9
Píseň Moravo krásná	10
Ještě k oslavám 28. října - komentář	11
Báseň „Hlas domova“	16
70. výročí nedemokratické likvidace zemského zřízení a samosprávy Moravy a Slezska	17
O Františku Palackém úplně jinak	22
Záblesky Zuzky Kaiser Dorazilové	37
Brexit, Czexit, Mexit	38
Odkaz na knihy Jaroslavy Grobcové	50

MORAVO, MORAVO

Slavnostní píseň Moravanů

*Moravo, Moravo, vlasti naše milá,
co z tebe pochází, chasa ušlechtilá.
Chasa ušlechtilá, žádostivá boje,
než se ti zas vrátí čest a sláva tvoje.*

*Moravo, Moravo, po otcích dědictví,
na polích, vinicích, slunce se v tobě skví.
Slunce se v tobě skví a v srdcích naděje,
že boj za Moravu k vítězství dospěje.*

Spěje Moravo, Moravo, země Moravanů.

.....
*Jedna z posledních úprav písně Luvíka Dietricha
„Moravo, Moravo,“ jako další pokus o hledání
skladby, která by se v budoucnu mohla stát jednotnou
moravskou národní hymnou.*

*Hudba: Ludvík Dietrich ,
arr: Aleš Pavlorek,
text: Pavel Dohnal*

Akce přátel Kruhu rodů Moravy a Slezska za rok 1918

Dne 24. března se zástupci přátel Kruhu rodů Moravy a Slezska zúčastnili 25. sněmu Moravského národního kongresu, který se konal v Mohelnici.

Dne 14. dubna se konalo v Olomouci setkání koordinátorů, kterého se také zúčastnilo několik z přátel Kruhu rodů Moravy a Slezska.

Dne 21. dubna byla v rámci Dne Slovanů a ezotického semináře v Brně uskutečněna beseda s Jaroslavou Grobcovou na téma „Velká Morava - evropská velmoc v 9. století.“

Ve dnech 23. a 24. června jsme přivítali na severní Moravě pana ing. Růžičku ze Znojma, který desítky let hledá historii Moravy pomocí vlastní detekční metody. Uspořádali jsme s ním tři akce a to se zájezdy k soše knížete Sába na Jarcovské vrchy, k soše knížete Svatopluka nad obcí Růžďku, poblíže Svantovítových skal a na posvátný kopec Kotouč ve Štramberku.

Dne 4. července skupina přátel navštívila uměleckého sochaře pana Svatopluka Formana v Bzenci, aby si ověřila jak pokračují práce na objednané soše knížete Svatopluka. Poté pokračovala v cestě na Kopanice, do vesnice žitkovských bohyní, kde se setkala s dalšími skupinami přátel z Ostravy a Bratislavy.

Dne 5. srpna se přátele Kruhu rodů Moravy a Slezska, spolu s dalšími příznivci, setkali na starodávné, posvátné hoře Radhošti v rámci Moravskoslezského národního dne. Slavnostní akce, i přes nepříznivé počasí, proběhla s hojnou účastí a programem.

Dne 1. září uspořádali přátelé Kruhu Moravy a Slezska slavnostní odhalení sochy knížete Svatopluka, kterou zhotovil sochařský mistr Svatopluk Forman z Bzence. Socha byla zaplacená z prostředků přátel Kruhu a moravských vlastenců. Je postavena v překrásném beskydském kraji. Pozemek poskytla obec Růžďka. Slavnostní program připravili přátelé Kruhu, ve spolupráci s hudební skupinou ze Štramberka. Na odhalení sochy se dostavil prezident Moravského národního kongresu, který k zúčastněným promluvil.

Dne 1. října se v Městské knihovně v Novém Jičíně konalo přivítání sedmé knihy spisovatelky PhDr. Jaroslavy Grobcové s názvem „Věčný hlahol moravské země.“ O hojnou účast na této akci se přičinili i přátelé Kruhu, z nichž někteří vyplnili program ukázkami z knihy.

Dne 22. října a 29. října navštívili přátelé Kruhu několik knihoven na severní Moravě a poskytli jim informace o vydané knize Jaroslavy Grobcové.

Dne 1. prosince se zástupci přátel Kruhu rodů Mora-

vy a Slezska zúčastnili jednání Moravského kulatého stolu v Lošticích. Součástí byla i účast na akci Moravského dne, který pořádala obec Loštice, spolu s ukázkou prací místního řezbáře.

Dne 14. prosince uspořádalo centrum osobního rozvoje a zdravého životního stylu, AVALON, v Uherském Hradišti besedu s Jaroslavou Grobcovou a Marií Procházkovou, zaměřenou na významné postavení země Moravy a Velké Moravy v dějinách Evropy.

Kruh přátel Rodů Moravy a Slezska vydal v průběhu roku 2018 dva Almanachy, s příspěvky členů. Almanach vychází 2x ročně vždy o dnech rovnodennosti.

S velkým zájmem se setkávají úterní hudebně– literární odpoledne, které pořádají přátelé Kruhu spolu s hudební skupinou ze Štramberka. Konají se každé třetí úterý v měsíci a jsou zpívány nalézané a sesbírané staré moravské písně, stejně jako lidové písně současné. Program je prokládán literárními vložkami z děl moravských básníků.

Program Kruhu rodů Moravy a Slezska se domlouvá na pravidelných schůzkách přátel Kruhu, které se konají vždy poslední neděli v měsíci, a je doplňován telefonními rozhovory a internetovým dopisováním.

Marie Procházková

Hymnus země Moravskoslezské

*Na křídlech mohutných
orlice dvoubarevné
země má rodná
slunci se vzdáváš.*

*Hluboko pod zemí
země má rodná
teplem kamení sáláš.*

*Horami dmeš se
potůčky skáčeš
řekami tepeš.*

*Hudbou lesů povznášíš se
do praménků poezie
sypeš smích i pláčeš.
V širých lánech
širé Hané
rytmem práce
denně žiješ.*

*Na vinicích sladce zraješ
sílu vody z hlubin piješ.
Na šachtách
prach uhlí saješ.*

*Jsi laskavá a tvrdá
složitá i prostá.
Jsi skromná i hrdá
až bere to dech.*

*Jsi domov můj pod křídly
jenž v rovině stojí
po boku Čech.*

M.A. Sajnochová

MORAVSKÝ NÁRODNÍ KOGRES Nám.Karla IV. 24 620 00 Brno Morava

Prohlášení MNK **K oslavám stého výročí Československa.**

28. října uplyne 100 let od právně problematického vzniku Republiky Československé.

Samospráva korunních zemí, jejich hospodářská vyspělost a na svou dobu značný rozsah demokracie v Rakouském císařství nezavdával důvod k jeho rozbití. Ani sami „mužové října 1918“ zpočátku neuvažovali o vzniku samostatného státu, o republice už vůbec ne. Dovedli však využít chaosu první světové války.

Vznik Republiky Československé podstatně urychlil čechizaci Moravy, započatou v době tzv. národního obrození vzepětím českého a německého nacionalismu v počátcích 19. století.

Za posledních sto let od vyhlášení RČS se Moravě a jejím obyvatelům dostalo jisté odměřené dávky samosprávy jen po dobu něco málo přes deset let v řízené demokracii „první republiky.“ Soustavné znásilňování moravské historie, tradic a samosprávy pokračuje i za současné České republiky.

Z pohledu těchto skutečností se Moravanům jeví rozsah a způsob oslavování vzniku státního útvaru, který po dobu své 75 leté existence prošel několika územními změnami, častými úpravami názvu, dvojí okupací, protektorátem a totalitním zřízením a nakonec demontáží v r. 1992, jako nepřiměřený.

V Brně 22. října 2018

Moravo krásná

Píseň šumperského rodáka Ády Ruliška

*Já znám a v srdci svém mám
jen jednu krásnou zem, kterou rád mám,
Já vím, že je pro mne vším
a proto v srdci svém jen ji nosím.*

*Moravo krásná, Moravěnko milá,
tys země moje na světě jediná.
V celé své kráse, kterou ti pán Bůh dal
Moravan věrný v ní vidí jen svůj ráj.*

*Proto zbožňuji, každý tvůj malý kout,
a jen v tvé zemi navždy chci spočinout.
Moravo krásná, Moravěnko milá,
tys země moje na světě jediná.*

ooo

Ještě k oslavám 28. října-komentář.

Moravané jsou čtvrtým národem (po hebrejštině, řečtině a latině) s vlastním liturgickým písmem a vlastní liturgickou řečí– staroslověnštinou.

Velká Morava byla a je kolébkou slovanského písma, slovanské kultury a slovanské vzdělanosti. Vlast Moravanů-území Moravy, byla a je jasně nezpochybnitelně vyznačena od raného středověku. Shoduje se s územím církevní provincie ŘK církve. **Moravané patřili a patří mezi státotvorné národy Evropy.**

K roku 1055 vím, že „ poslal vévoda Spytihněv napřed k velmožům té země (Moravy) list, v němž jmenovitě vyzýval ze všech sídel tři sta mužů, které znal jako nejlepší a nejvznešenější a nařizoval jim pod státou hrdla, aby mu přijeli naproti do města Chrudimi. Mužové vyplnili rozkaz a již za strážní branou u Hrutova přišli vévodovi vstříc.Vévoda rozhněvav se, že nepřišli na stanovené místo, rozkázal je ihned zajmout, dát je v poutech uvrhnout do vězení po jednotlivých hradech v Čechách, koně i jejich zbroj rozdělil mezi své lidi a táhl dále na Moravu.“ Zdroj: Kosmas: Kronika Čechů, II.kapit. 15.

Tak začala tisíciletá snaha Prahy ovládnout Moravu a likvidovat Moravany. Naši moravští předci se však nedali. Dosáhli toho, že císař Fridrich I. Barbarosa roku 1182 prohlásil Moravu za Markrabství Moravské, které bylo nadále udělováno jako léno Římského imperia. Morava se tak opět stává samostatnou evropskou zemí s vlastním moravským zákonodár-

ným sborem, s vlastní moravskou armádou, s vlastními moravskými zákony i vlastní moravskou zemskou pokladnou, moravskými národními symboly atd.! Morava je tak zároveň subjektem mezinárodního práva. Morava si toto své výsadní postavení (s různými peripetemi) uchovává až do r. 1918!

Výmluvným a nezvratným důkazem toho, že naši moravští předkové byli pány a hospodáři v naší moravské vlasti dokazuje skutečnost, že ve vícejazyčné Moravě byl v r.1905 Moravským zemským sněmem přijat zákon o jazykovém vyrovnání. Upravuje jednací řeč na úřadech, soudech, matrikách, školách, v kostele apod. Moravané tak prokázali svou velkou autoritu v Rakousko-Uherské monarchii. Navíc už tehdy dosáhli toho, o co i dnes marně usiluje současná Evropa. Připomeňme, že v témže roce 1905 byl při sčítání lidu jako obcovací jazyk uváděn jazyk **moravský!** Zdroj: Moravský zemský archiv: sčítací arch. Zákon o jazykovém vyrovnání.

O situaci v ČSR v meziválečném období dostatečně vypovídá projev poslance tehdejšího Národního shromáždění ČSR r. 1923 k pátému výročí založení ČSR. Poslanec pan Pastyřík doslova říká: „Nás Moravany centralismus pražský tak začíná tížit, že slyšíme obavy, že je horší a bude horší, než vídeňský.“ Následuje rozsáhlý výpočet položek tehdejšího státního rozpočtu (zemědělství, výzkum, veřejné práce, elektrárny, školství...), kde v nákladech figurují Čechy- Česko, Slovensko, trochu i Podkarpatská

Rus, Morava a část Slezska nic, nebo jen maličko. Poslanec Pastyřík dodává: „Můžeme my, Moravané, být spokojeni? Nikdy ne! A abyste to všechno zakryli chcete zřídit župy (=kraje), aby to tak nekřičelo!“ Zdroj stenoáznam jednání NS ČSR, r. 1923)

O situaci za socialismu dostatečně vypovídá analýza státních rozpočtů poslední pětiletky r. 1985-1989. Občané Moravy a části Slezska byli státními rozpočty ročně okrádání nejméně o 16,4 mld tehdy ještě nezhodnocených Kč. Při tehdejších celostátním rozpočtu kolem 215 mld Kč tato kořist činila asi 8% celostátního rozpočtu a skoro 20% rozpočtu Moravy a části Slezska. 11 mld Kč šlo na Slovensko a 5,4 mld do Čech-Česka. Každý občan Moravy a části Slezska, včetně starců nad hrobem a novorozeňat, tak přicházel nejméně o 4.100 Kč ročně. Při tehdejším průměrném výdělku kolem 2.850 Kč měsíčně by si za částku zcizenou rozpočtem čtyřčlenná rodina na Moravě a v části Slezska mohla pořídit rodinný domek. Zdroj: Zákony o státním rozpočtu 1985-1989 platné Sbírky zákonů.

Za předcházející totality obce, okresy a kraje rozhodovaly o 60% fiskálu (daně a poplatky, dotace a dávky). O 40% fiskálu rozhodovalo centrum v Praze. Tehdy to bylo předmětem kritiky jako centralismus. V jaké situaci jsme dnes? Obce a kraje rozhodují dnes jen asi o 15%(!) fiskálu, o celých asi 85% fiskálu rozhoduje Praha! Centralismus dnes je tedy čtyřnásobně (!) tvrdší, než za socialismu. Zdroj: zákony

o rozpočtovém přerozdělení daní platné Sbírky zákonů.

Morava s částí Slezska vždy byla polycentrická. Moravané proto vždy prosazovali občanský princip s prioritami: občan a jeho rodina, obec a místní samospráva jako základ demokracie. Sousední Češi vždy znali a znají pouze jedno jediné centrum.

Centralismus vždy byl a je jedním ze základních atributů každé totality, je semeništěm úplatkářství, klientelismu, korupce a všech ostatních nešvarů, se kterými si Praha neuměla a stále neumí poradit a které škodí poctivým občanům na Moravě, ve Slezsku i sousedních Čechách - Česku. Bojem za demokracii a za svá občanská práva tak my, Moravané, v podstatě bojujeme i za práva občanů v sousedních Čechách - Česku.

Velmi smutná a tristní situace dnes i naše více než tisíciletá nedobrá zkušenost jednoznačně prokazují, že my Moravané (Slezané) se s občany ze sousedních Čech-Česka, nikdy nedočkáme ničeho dobrého, natož občanské společnosti. Co nám tedy zbývá? Hledejme si vlastní cestu.

Vodítkem nám může být postoj velkého moravského a evropského politika, Karla staršího ze Žerotína. Ten už roku 1605 k Čechům výstižně napsal. „...samy Čechy před sebe vezmu, zdaliž oni nejsou, kteříž nám svobod našich závidí, zdaliž oni nejsou, kteříž nás opanovati a sobě podmaniti zamýšlí, aby sami hlavou a my ocasem království jejich zůstali? Neboť jakkoli se pěkně staví, jakkoli lahodná slova

od sebe dávají, jakkoli mnohým upřímným přátelstvím se zakazují, nic není, já je znám a vím, že kdekoliv mohou a příčiny dostanou, vždy námi zadní kouty vymetají.“!!! (L.E.Havlík:Moravské letopisy)

Při současném a Prahy velmi halasném vzpomínání na stoleté výročí, se zamysleme, zda je co oslavovat. Nebo zda my, Moravané, shledáme jako vhodnější vyhlásit výročí a den 28. říjen Dnem moravského národního smutku! Věřme, že po nadvládě Vídně, Berlína a Moskvy skončí i nadvláda Prahy!

Bez ohledu na problematickou roli Prahy, řada lidí vzpomíná na Československo s nostalgií a snad i v dobrém (?). Hlas lidu-hlas Boží! Co tedy s Československem?

Zdá se, že je možná a je snad i reálná cesta k obnově toho, co se v Praze podařilo rozbít a zničit. Za Moravany jsme přesvědčeni, že se toho snad i v budoucnu dočkáme. Bude to však konfederace! Konfederace tří rovnoprávných subjektů mezinárodního práva a tří svobodných národů: Moravanů (Slezanů), Slováků a Čechů a tří evropských zemí: Moravy s částí Slezska, Slovenska a Čech - Česka. Tres kolegium faciunt!

Trápí-li vás rozpaky s názvem tohoto útvaru, název je snadný a ověřený už dříve. Je vyslovitelný Slovaný, Anglosasy, latinskými i iberskými Evropany, Asiaty, Afrikánci, atd. Název je přitom prostý a jednoduchý. **Severoslavia.**

V Brně , 22. října 2018

Ing. Josef Pecl,

Hlas domova

Napsal básník a spisovatel Valašska Metoděj Jahn

*Tisíci hlasy mluvíš ke mně
srdci tak drahý domove.
Hučením řek mé rodné země,
závanem hory jedlové.*

*Okouzluješ mne za svítání
radostnou písni ptáčete,
květem, jenž časně v s slunné stráni
po mrazech zimy rozkveté.*

*Lidovou písni prosté krásy
léčíváš duši v časech zlých.
Životem vedeš po vše časy
moudrostí starců prošedlých.*

*Vyprávíš listy dávných kronik,
sílíš mne předků hlaholem,
který kdys celou zemi pronik
v bouřlivém času nastálém.*

*Nad mluvu tvoji dojemnější
nezná ten širý, dálný svět.
Člověk ji nikde neprohřeší,
srdcem ji nelze zapomnět.*

Vložil Josef Zábranský

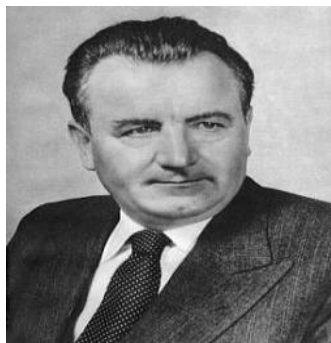
70. VÝROČÍ NEDEMOKRATICKÉ LIKVIDACE ZEMSKÉHO ZŘÍZENÍ A SAMOSPRÁVY MORAVY a SLEZSKA.

Dne 21. prosince 1948 se komunistický režim dopustil dalšího velkého omylu, když pod vedením tehdejšího presidenta Klementa Gottwalda, generálního tajemníka ÚV KSČ Rudolfa Slánského a dalších neblaze proslulých soudruhů z Ústředního výboru Komunistické strany, přijal zákon o krajském zřízení. Tento bolševicko-centralistický akt znamenal úplnou a nedemokratickou likvidaci zemského zřízení a zároveň zrušení naší tehdejší Moravskoslezské země.

Uznávaný historik, pan doc. PhDr. František Čapka, CSc. k těmto událostem ve své knize *Dějiny Moravy v datech*, píše: „*Nastolený byrokratický a centralistický systém (vše podléhalo přímo pražskému centru) prohluboval u mnohých obyvatel Moravy nedobrý vztah vůči české metropoli a vedl u nich k oživení pocitů diskriminace.*“

Na fotografiích jsou zachyceni dva nejvyšší komunističtí představitelé, kteří se zasloužili o vznik krajského uspořádání a především o konečnou likvidaci tradičního, po mnoho staletí osvědčeného a funkčního zemského zřízení. Naše více než tisíciletá země Morava, Slezsko a Čechy byly díky totalitní zvůli nahrazeny 14 malými a nesvéprávnými gottwaldovskými kraji, které nemohly oponovat byrokratickému aparátu v pražském centru.

Obrázky: Likvidátoři zemského zřízení. Vlevo Klement Gottwald, vpravo Rudolf Slánský.

Na konci roku 1989 se všem lidem dobré vůle otevřela velká naděje na změnu. Lidé byli plni víry a odhodlání ve snaze pozitivně ovlivnit systém fungování celého státu (tehdy ČSSR). Lidé zaplnili náměstí nejen v Praze, jak je nám neustále prezentováno z veřejnoprávních médií, ale také v zemské metropoli Brně, Olomouci, Ostravě, Hodoníně a mnoha dalších moravských městech. Jedním z nejčastějších požadavků veřejnosti byla obnova, v našem regionu střední Evropy, tradičního zemského zřízení. Na tyto oprávněné požadavky občanů tehdy pozitivně reagovala většina politických stran, když na tuto společenskou objednávku zařadily tento důležitý bod do svých volebních programů a předvolebních kampaní.

Federální shromáždění České a Slovenské Federativní Republiky dne 9.5.1990 přijalo následující usnesení (US01/90): „Federální shromáždění České a Slovenské Federativní Republiky považuje zrušení

země Moravskoslezské od 1.ledna 1949 v rámci nového územně správního uspořádání za akt nespravedlivý a poplatný totalitní byrokratické centralistické praxi, za krok, který byl v rozporu s principy demokracie a samosprávy a který tak podstatně přispěl k deformovanému vývoji československé společnosti. Vyslovuje proto pevné přesvědčení, že ústavní uspořádání republiky, které vzejde z jednání svobodně zvolených zákonodárných sborů, tuto nespravedlivost napraví...“

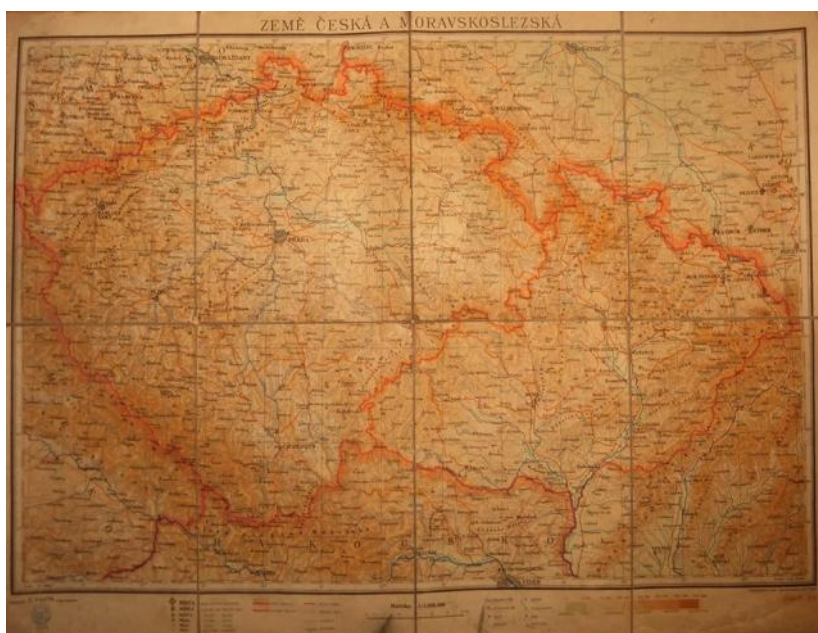
V září roku 1990 vznikla největší petiční akce v dějinách Československa i současné České republiky. Předsedkyně ČNR, paní Dagmar Burešové, byly předloženy petiční archy občanů požadující rehabilitaci Země moravskoslezské, pod které se tehdy podepsalo více než 630 tisíc osob.

K těmto oprávněným požadavkům nebylo přihlédnuto ani tehdy, ani později, když v roce 1997 přijala poslanecká sněmovna Parlamentu České republiky ústavní zákon č. 347/1997Sb. O vytvoření 14 vyšších územních samosprávných celků (VÚSC) - krajů v České republice.

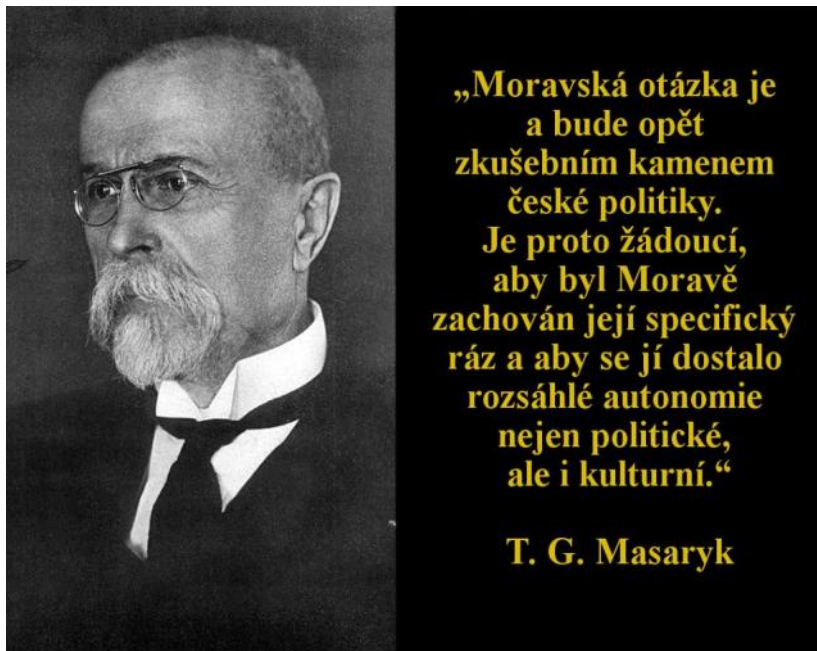
Díky tomuto neuváženému rozhodnutí našich poslanců, kteří při projednávání a schvalování tohoto důležitého zákona často podléhali tlakům nejrůznějších lobbistických skupin, dnes máme stejně jako před 70 lety 14 malých, slabých a nelogických krajů. Tyto kraje nerespektují historickou a kulturní sounáležitost regionů a boří tradiční více než tisíciletou

tou moravsko-českou zemskou hranici. Dodnes mnoho obyvatel například bývalého okresu Dačice nechápe, jak se tento čistě moravský region ocitl v tzv. Jihočeském kraji. Renesanční perla Moravy, město Moravská Třebová a další obce a města Svitavska a Malé Hané se díky arogantnímu rozhodnutí, bez veřejné debaty, ocitla v Pardubickém kraji. Tato situace jen dokresluje morální úpadek naší až příliš centralizované společnosti!

Pokud se dobrovolně vzdáváme samosprávy našich tradičních zemí Moravy, Slezska a Čech, pak se také vzdáváme celé naší bohaté a více než tisícileté historie a odkazu mnoha generací našich předků.

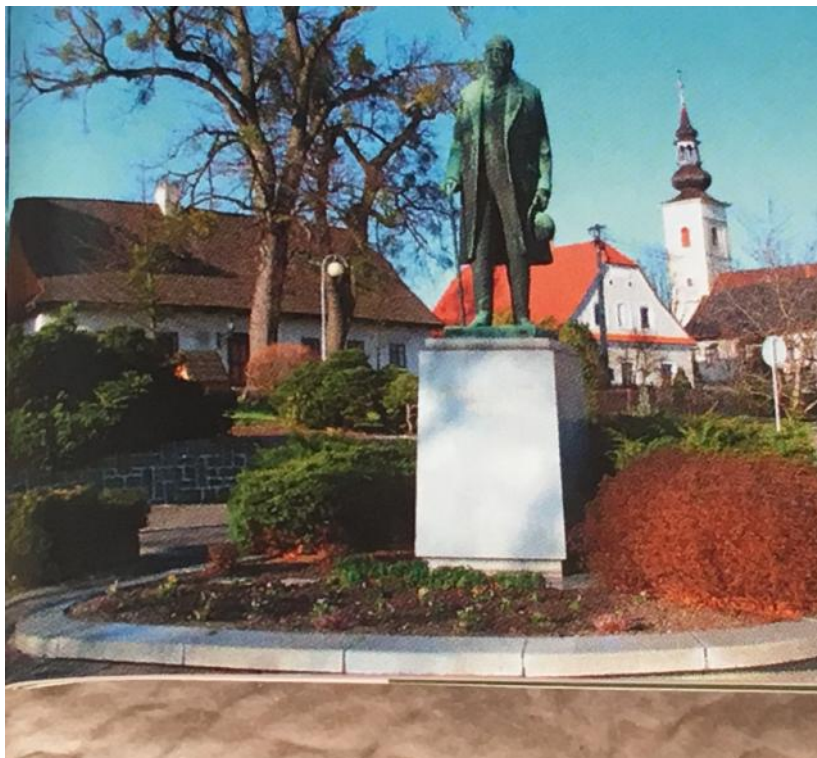
A co nám, Moravanům sliboval budoucí první československý prezident T.G.Masaryk, Problém malého národa. Čas 6, 1907, č. 22

Dne 9.12.2018

Stanislav Blažek

O Františku Palackém úplně jinak.

Socha Františka Palackého v jeho rodných Hodslavicích na Moravě.

František Palacký, filosof, historik, archivář, zakladatel moderního dějepisectví se narodil v r. 1798 v moravské podbeskydské vesnici, Hodslavicích. Narodil se v rodině krejčího a učitele. Jeho otec, Jiří Palacký, člen Jednoty bratrské, učil ve vlastní evangelické (luteránské) škole, kterou v r. 1796 postavil a kde se svou rodinou žil. V tomto domku se František Palacký narodil, jako pátý z dvanácti dětí. Domek dosud stojí, díky příkladné péči, kterou vynakládá na jeho údržbu obec Hodslavice. Je uchováván jako vzácná památka, muzeum, stejně jako dřevěný kostelík sv. Ondřeje, který stojí vedle, co by kamenem doholil. Písemná zmínka o kostelíku sv. Ondřeje je datována rokem 1411, jako nejstarší dochovaná kulturní památka svého druhu na severní Moravě.

Hodslavice jsou prastará slovanská vesnice. Písemné zmínky o ní sahají do 13. století. Její jméno se odvozuje od slovanského jména Hodislava, který se měl v uvedených letech usadit v těchto místech. Hodslavice byly, podle uchovaných zápisů, obec protestantská (luteránská), tedy protikatolická. Dřevěný kostelík, stejně jako pozdější Jiřího Palackého luteránská škola, byly ideovým působištěm členů Jednoty moravských bratrů. V duchu idejí této Jednoty vychovával Jiří Palacký své děti i ostatní školáky. Mladý František byl dobře seznámen se staroslovanskými slavnými dějinami své země Moravy, její moravskou svébytností a velikostí. Vrstvená staroslovanská paměť otců a dědů, Moravanů, napomáhala formová-

ní jeho osobnosti a bránila i přijetí cizí víry.

K oživení a usazení se katolické církve dochází v Hodslavicích až okolo r. 1868 a teprve v r. 1906 byl zde postaven první katolický kostel. Do té doby byly v Hodslavicích pouze dva kostely evangelické.

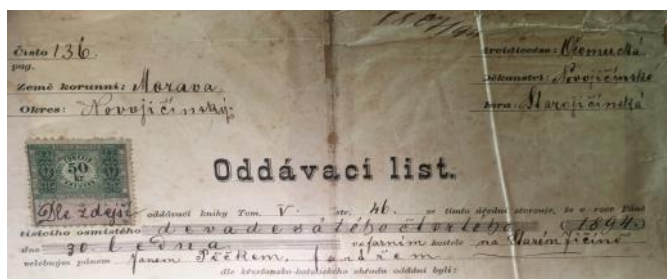

Rodný domek Františka Palackého v Hodslavicích

František Palacký se narodil v době, kdy byla Morava, jako země, součástí Rakousko-Uherského mocnářství. Narodil se jako občan rakouský, národnosti moravské. Na jeho rodném a křestním listu je uvedena země jeho původu a tou je: **Korunní země Morava**. Tak byla tenkrát (nebo také **moravské markrabství**) vepisována v rakouském mocnářství země původu všem, kteří se na Moravě narodili.

František Palacký se v duchu nastoupené a zakotvené staroslovanské cesty svých předků vzdělával

dále i poté, když opustil školu, vedenou členy Jednoty bratrské v Hodslavicích. Následovalo studium na zámecké škole v Kuníně (Kunwaldu), latinské škole v Trenčíně, kde bydlel u Ludovíta Štúra, a na evangelickém gymnasiu v Prešpurku (Bratislavě). Poznal zde další, stejně smýšlející, slovansky zapálené a na staroslovanské kořeny navazující myslitele: Pavla Josefa Šafaříka a Jána Kollára. se kterými se přátelil.

Ukázka zápisu země původu občanů narozených a občanů, kteří uzavírali sňatek v rakouském mocnářství.

V této souvislosti je vhodné si připomenout, jak významný vliv měla „**Jednota bratrská**,“ působící na Moravě (ne Českobratrská církev) už více než dvě století před dobou Františka Palackého.

Poražená (okolo 1. tisíciletí) evropská slovanská velmoc a srdce západního slovanství, **Velká Morava**, známá historickému písemnictví nejen v celé Evropě, ale i na arabském poloostrově, byla po kruté prohře násilně roztržena a rozdělena. Bylo zničeno i všechno její kulturní bohatství, historické památky, rodová sídla, hradiště, posvátné háje a uctívání boho-vé. Její slovenská část byla přidělena k Uhrám, Slez-

sko a oblast Perunovy Rusi zabralo Německo a vznikající Polsko. Okleštěné historické území Moravy, (o část Slovenska) známé v evropské literatuře už od doby knížete Sába, (počátku 7. stol.) bylo přičleněno k právě (v 10.stol.) vzniklému Knížectví českému.

Korunní země Morava se v Rakousko-Uherském mocnářství jen pozvolna vzpamatovává. Ale už v 15. století vznikají zde velmi významná uskupení vzdělců, sdružujících se do Jednoty moravských bratrů, v tzv. **Jednotu bratrskou**. Sílí protestantská hnutí, (celé vesnice jsou evangelicky orientované) proti rozmařilé, bohatství shromažďující církvi katolické, která svou moc dává plně do služeb vládnoucí moci feudální. Sílí útlak a přesto přibývá množství vysoce vzdělaných moravských učenců, humanistů a filosofů, kteří chtějí zlepšit postavení dělného lidu. V 16. stol. se do čela Jednoty bratrské dostává mladý učenec, Moravan, představitel domácího moravského reformačně orientovaného humanismu, biskup Jednoty bratrské, přerovský rodák Jan Blahoslav. Sám Jan Blahoslav ovládá až 11 jazyků (včetně staroslovanského). Shromažďuje kolem sebe sbor dalších vzdělaných členů Jednoty bratrské a ve vzájemné spolupráci překládají z hebrejštiny, aramejštiny a řečtiny staré biblické texty do **východomoravského jazyka s názvem: BIBLE KRALICKÁ**. Není pravda, co píší čeští historikové, že „je to **první český** překlad Bible z původních jazyků. V té době ještě Čechové mluvili a psali německy. Až téměř o dvě

století později píše pro ně Josef Jungmann slovník, který by se měl po právu nazývat „Slovník moravsko-německý.“ Ten měl zřejmě pomoci uvést do moravštiny do té doby německy mluvící Čechy. Už v r. 1628 vydal císař pro Moravu zemský zákon, podle kterého se měl psát text na první polovině listu jazykem moravským a na druhé polovině jazykem německým. A ještě při sčítání lidu v r. 1905 je uváděn jako obcovací jazyk, **jazyk moravský**. Jestliže dnes Čechové kladou důraz na jazyk, pak je nutné říci, že **základem užívaného jazyka v Čechách byly a jsou moravské dialekty a moravský překlad Bible kralické**. Jde jednoznačně o jazyk moravský, který Čechům pomohl v době jejich národního obrození a který si pak svévolně присvojili bez ohledu na jeho historii a z pozice moci přejmenovali na jazyk český.

Ve školách Jednoty bratrské se vyučovalo slovanským mateřským jazykem moravským. I přes zakazování a kruté pronásledování kazatelů inkvizitory katolické církve, byly školy Jednoty bratrské daleko přitažlivější, než školy katolické. Uplatňovala se v nich slovanská zásada rovnosti. Byly pro bohaté i chudé, pro ženy i pro muže, dívky i chlapce a výuka nebyla orientována jen na církevní dogmata. Zahrnovala i témata světská, rozvíjela vztah k národní kultuře, posilovala národní cítění, podporovala lidové umění všeho druhu, tvůrčí pracovní dovednosti atd.

Trvající kruté pronásledování, věznění a mučení členů Jednoty bratrské donutilo mnohé k odchodu

z vlasti. Odešel, byl vyhnán, také Veliký Moravan, ve světě zvaný Učitel národů, Jan Amos Komenský (1592—1670), rakouský občan, původem z Korunní země Moravy (nikdy ne Čech) a s ním se do polského Lešna stěhuje i knihovna Jednoty bratrské a tiskárna Bible Kralické, do té doby skrývána ve tvrzi Karla staršího ze Žerotína. Bible Kralická je v zemi zakázána, hledána a pálena inkvizitory církve. Kazatelé Jednoty bratrské byli trestáni, zatýkáni a mučeni. Z náručí matek byly násilím brány děti a dávány na katolické převychování. (Viz pomník v obci Růžďka, věnovaný tragedii v roce 1777). Přes všechna utrpení Jednotu bratrskou se nepodařilo umlčet. Lepších perspektiv se dočkala až po vydání „Tolerančního patentu,“ který s ohledem na škodlivost útisku ve věcech svědomí, udělil třem nekatolickým náboženstvím rakouský panovník Josef II. v r. 1781. Jiří Palacký zakládá svou evangelickou školu v r. 1796, tj. v době, kdy byla umožněna její legální existence.

Moravská Jednota bratrská zanechala dodnes silné povědomí o své činnosti. Na severní Moravě, v Suchdole nad Odrou je vybudováno muzeum Jednoty moravských bratří, které eviduje velké množství skupin potomků, z vlasti vyhnaných členů Jednoty bratrské a roztroušených po celém světě. Přicházejí z nejrozličnějších zemí už z několika navrstvených pokolení navštívit vlast, která v jejich paměťových stopách stále upomíná na kořeny jejich otců, dědů a pradědů byť oni sami se svými rody dávno zakotvili v jiných

zemích světa.

Muzeum moravské Jednoty bratrské v Suchdole nad Odrou.

František Palacký po skončení studií pracoval v mnoha zemských rodinách na Slovensku i v Uhrách. Za prací odešel také do Prahy, aby se živil archivní a rodopisnou činností. Sepisoval šlechtické rodokmeny, stal se rodinným archivářem Šternberků. Byl jmenovaný zemským historiografem. Protože byl velmi vzdělaný, (ovládal až 11 jazyků včetně staroslovanského), absolvoval mnoho cest i po zahraničních archivech a intenzivně studoval evropskou historii. V důsledku toho, že se přizemnil do zámožné rodiny získal značnou míru finanční nezávislosti.

V době českého národního obrození stál v čele moravských i českých literátů a jako rodilý Slovan byl zvolen předsedou slovanského sjezdu. Podporoval Čechy v jejich snaze o národní obrození a nezá-

vislost. Sám se obával prosazujícího se vlivu Němců, kteří od porážky slovanství a Velké Moravy, nepřestali ohrožovat i jeho rodnou Moravu. V Rakousku, obývaném různými národy prosazoval svou ideu federativního státu, který by znamenal **naprostou národní rovnost všech i malých národů**. „Hlavní zásada i známka federalizace státu je ta, že jen on sám jediný mocen a způsoben uvést úplnou zásadu rovného všem práva, kteráž jakož jest nejušlechtlejším ovocem novověku, vítězně klesť sobě slávu do budoucnosti u všech národův vzdělaného světa.“ František Palacký tak bojoval i za práva své rodné, slovanské Moravy, protože v té době stále ještě prostřednictvím proněmecky orientovaného a úřední němčinou se prezentujícího Českého národa, byla ohrožena jak její svébytnost, tak i jazyk, po tisíciletí trávající moravština.

Palacký neuspěl svými idejemi a návrhy, zachovat Rakousko jako monarchii s federativním uspořádáním, která by zajistila **rovná politická i národní práva všem národům** této federace. Byl donucen vzdát se veškeré další politické činnosti. Odešel z politiky a věnoval se už jen vědecké práci.

Dnes musíme my, Moravané, protestovat, aby František Palacký, který vždy prosazoval národní svobodu, rovnost a nezávislost, tedy ideje, které jsou v přímém rozporu s dnešními snahami českého státu, vymazat moravský národ, byl nepatřičně a halasně vyhlášován za **otce českého národa**. V důsledku

svých zásad nemohl by František Palacký souhlasit s tím, aby Morava byla u českého státu (po tisíciletí) a zejména od r. 1948 stále v ponižujícím postavení, jakousi kolonií, zbavena národnostních práv a národně svobodné tvůrčí činnosti ve své zemi.

František Palacký **byl synem moravského národa** a ve svých paměťových stopách si uchoval úctu k moudrému, tvůrčímu, se zákony přírody a vesmíru a lidu propojenému životu slovanských předků. Svou lásku k rodné krajině i své duchovní cítění a víru, vyznává v básni:

„Na horu Radhošť.“

*Tak světovládná Slavie stojí !
Oceánové se pění pode trůnem
panujícím věčně, a nízce hrdé
družky se koří před vládkyní!*

*Tak vysoký pne se vzhůru Radhošť!
Kryje v oblacích hlavu svou starožitnou,
kryje ve střevách země základy své.
Tak panuje důstojný horám.*

*Sláva ti mocný! Aj! tobě, hrdý,
patu líbá zkroušeně Karpat a valné
Sudetů skrývá se, řadí za tebou:
Laskavě panujž ty v říši své!*

*Jasně Radhošti, vznes korunu svou!
Slovanův oltáři a Slavie věrná
ty památko! Pohled tvůj veselý
aj! v duši radosti čilé budí.*

*Přestali valných kouřit obětí
rodové hostinští: více ni zvučně
„Radogosti“ háj svěcený nevolá,
věčně oněmělť i chrám i kněz.*

*Přece tajemství věrné ti chová
starožitný dub a do srdce potomkům,
při utichlém slavněji kůru lesův,
sílu věje otcův zesnulých.*

*Díka ti, outlých mého jara snův
ty důvěrný tvorce! Plnou k tobě chvátá
duše má radostí. Dej, Vznešený,
žítí mi ve stínu svatosti Tvé!*

*Tu pramenův já čerpati živých
chci slovanskou sílu: A skály Olympské
ožijíc roznášeti divně budou
hlaholy slovanské lyry mé.*

Rodová paměť Františka Palackého, jeho srdce i duše vyzařují lásku ke slavné, rodné Moravě. Jeho obdiv patří životu předků, vedenému v duchu svědomí a mravnosti i k jejich pokoře a úctě k přírodním a

vesmírným zákonům To byl skutečný František Palacký. Nikoliv ten, který je nám předkládán v české historické literatuře jako Palacký odosobnostněný a přemodelovaný. Byl synem moravského národa. Usiloval o rovnost svého národa, o jeho tvůrčí svobodu a národní nezávislost. Svých názorů se nevzdal a když se jeho cítění a snahy nesetkaly s pochopením, raději politiky zanechal.

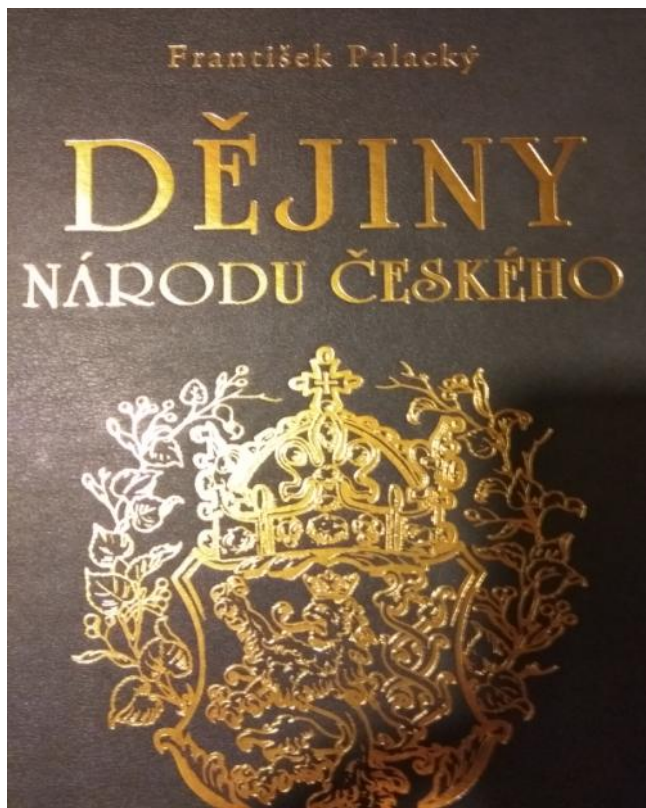
V dnešní době je i některými Moravany vyslovována kritika, že František Palacký ve svém díle, málo zdůrazňoval dějinnou tragedii země Moravy. František Palacký žil v Rakousko-Uherském mocnářství. V zemi, která se podílela na likvidaci slovanství a měla s dalšími feudálními státy sama zájem na tom, aby slovanská Velká Morava byla vymazána z povědomí Evropy a zapomenuta i samotnými Moravany. Proto se dějiny Moravy po celé tisíciletí tají, zamlčují a nebo falšují. Slavné dějiny Moravy, o kterých se píše v historických pramenech celé Evropy, neznají Moravané. Nám Moravanům, našim dětem a vnukům je násilně vnucováno, že jsme Čechové. Ve školách se o dějinách Moravy a Slezska neučí. Neučí se o Velké Moravě, slovanské evropské velmoci, která v dějinách Evropy je prostorově vymezena, zakotvena a zdokumentována evropskými historiky od počátku sedmého století, zatímco země Čechy vstupují do svých dějin teprve ve století desátém.

Rakouská mocnářská feudální vláda neměla zájem na tom, aby se znovu oživila poražená slovanská

idea rovnosti a tvůrčí svobody a to ani v díle Františka Palackého. Naskytá se tedy otázka, co mohl a nemohl František Palacký psát. A zájmy církve stranily císařské vládě. Byť v té době, v důsledku císařem vydaného „Tolerančního patentu“ byla oslabena moc inkvizice, bylo jistě podrobena dílo Františka Palackého důkladné kontrole, při které mohly být uplatněny dobře známé metody pálení, vytrhávání stránek, škrtání, začernování i vyřazování děl. Metody falšování se zabydlely v našem státě dodnes. Jen za mého života jsem zažila 3 takové „čistky“ v knihovnách: V době nástupu Hitlera a vzniku Protektorátu Čechy a Morava zmizely knihy ze škol a výuka o dějinách země, literatuře i zeměpisu byla zakázána. Učilo se jen o Velkoněmecké říši a velkoněmecké kultuře. Bylo zakázáno zpívat písně o kráse zemí Čech a Moravy. S nástupem komunismu se konala druhá „čistka“ a z knihoven byla odvážena pro komunistický režim „nevhodná“ díla světových i našich klasiků. Další „čistku“ provedl Husákův režim, který odstranil z knihoven vše, co bylo doplněno ze světového bohatství v průběhu „Jara 1968“. Tyto „čistky“ nevynechaly zcela jistě ani dílo Františka Palackého.

Důkazem takové manipulace je i poslední vydání jeho pětidílných **„Dějín národu českého v Čechách a v Moravě.“** Na tvrdých deskách krásné titulní strany je zlatým písmem vytištěn název: **„Dějiny národu českého.“** A to zcela jistě není, nám známý, původní název díla. Jaká to opovážlivost českých historiků a

vydavatelů, kteří nedbají autorských práv a bez úcty k osobnosti, svévolně mění název autorova díla. A jakým právem doplňují nesprávný název díla **moravského** autora znakem českého lva?

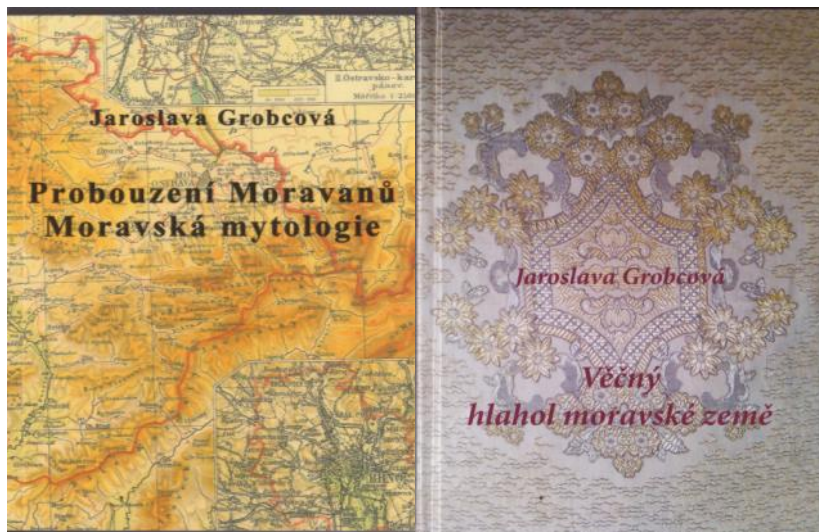
Ukázka titulní strany I. dílu pětidílných dějin národu českého v Čechách a v Moravě

Závěrem: František Palacký byl vychováván v duchu reformačních, protikatolických idejí moravskými bratry, členy Moravské Jednoty bratrské. V

jeho výchově bylo všemi a zejména jeho otcem, podporováno staroslovanské cítění, které se hluboce zakořenilo do jeho duše, srdce i krve. Prozařovalo i do jeho praktického konání. Usiloval o společenské zřízení, které by spočívalo na zásadách rovnosti a tvůrčí svobodě všech, i malých národů. Odešel z politiky při zjištění, že neuspěl. Bojoval tím také proti podřízenosti země Moravy, přiřazené ke království českému, ve kterém od počátku vlády Jana Lucemburského (až na 13 let vlády Jiřího z Poděbrad) vládli do vzniku Československa nečeští, cizí panovníci. Konečně i první prezident Československé republiky nebyl Čech, ale Moravan. František Palacký veřejně projevoval své vnitřní cítění, úctu k staroslovanské víře svých předků, ze které se vyznával pod dubem na posvátné hoře Radhošti. Žil v Rakousko-Uherském mocnářství a své stěžejní dílo psal v německém jazyce. Manipulace, falšování a utajování moravských dějin, trvající dlouhá staletí, jistě nepřehlédla ani dílo Františka Palackého. A to nejen v Rakouském mocnářství, ale i v Československém a Českém státě jak to dokazuje naprosto nepatřičný název a heraldický znak na posledním vydání jeho pětidílných **Dějin národu českého v Čechách a v Moravě**.

František Palacký (byť po sňatku bydlel v Čechách) **zůstal provždy Moravanem**. Je to významná osobnost moravského národa a národních dějin, pevně zakotvena do duší, srdcí a krve Moravanů.

Jaroslava Grobcová

**Knihy Jaroslavy Grobcové: „Probouzení
Moravanů. Moravská mytologie“ a
„Věčný hlahol moravské země“**

Je možné si ještě objednat na internetové
adrese: **jaru.grobcova@seznam.cz**
Nebo telefonním čísle: **739 063 174**

*Bílé ručky moje, celý den umně vyšíváte,
celý den umně vyšíváte košilenku bílou,
pro mého milého ze lnu utkanou.*

*Bílé nožky moje, na pěknou notečku radostně
tancujete,
radostně tancujete, přes potok skáčete,
v trávě se točíte.*

*Bílá líčka moje červeným ruměncem zarděla jste se.
Zarděla jste se, zarděla, líčka moje bílá,
když mi můj milý o lásce v trávě zpíval.*

ooo

*Bílé ručky moje, koho vy hladíte?
Mládence milého, z hory chlapca statného.*

*Bílé ručky moje, koho vy hladit budete?
Synáčka mého, zbojníčka malého.*

*Aj, ručky moje bílé, cože slzy stíráte?
To pro muže mého zbojníka statného, na poli
porubaného.*

Zuzana Kaiser Dorazilová

Brexit, Czexit, Mexit....

Je leden 2019. Raketovým tempem se k nám blíží událost, jež má kořeny před pár lety: 23. června 2016 proběhlo v Britanii referendum o výstupu z Evropské Unie.

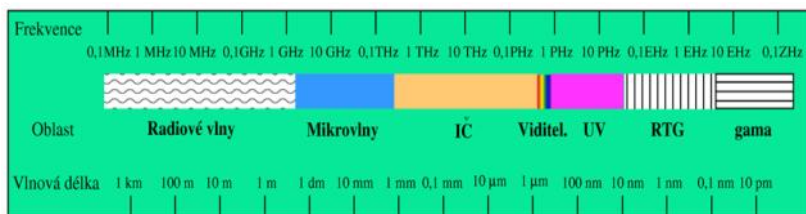
Abychom přibližně pochopili oč tady jde a co je vlastně Evropská Unie zač, musíme se vrátit hóóódně daleko do minulosti (ne k začátkům společenství uhlí a oceli, jež vzniklo v Evropě po druhé válce), ale mnohem dál až k Prvopočátku Vesmíru.

.....
Jak vlastně vznikl Vesmír a Kdo Jsme My? **PRVO-
PODSTATA** z níž vše pochází se dá nazvat různě...**PRVOTNÍ ZDROJ, SVĚTLO, LÁSKA, ENER-
GIE NULOVÉHO BODU, PRAPODSTATA,
BŮH, ŠIVA...**atd.

Na počátku, dá-li se to tak nazvat, Existovalo a Existuje **VĚČNÉ VŠUDYPŘÍTOMNÉ INTELI-
GENTNÍ ENERGETICKÉ POLE**. Toto pole je prakticky nemožné detekovat, je-li v klidu. Zjistit jeho přítomnost je možné pouze v případě „nerovnováhy, anomálie.“ Podobně jako je-li bezvětrí nepoznáme, že okolo nás něco je. V okamžiku energetické anomálie, lehkého vánku a záchvěvů poznáme, že jsme obklopeni vzduchem.

TOTO POLE se jednou z čistajasna rozhodlo vystoupit ze stavu nečinnosti a beztvárosti do stavu Experimentování a Dobrodružství. Kdoví jaký k to-

mu mělo důvod ...snad nuda, snad touha poznat **SE-BE SAMA** a jediný způsob, jak toho dosáhnout byl, rozdělit se na spoustu malých iluzorně oddělených částí, které budou reagovat navzájem mezi sebou a tak budou ONOMU POLI přinášet cenné zkušenosti SEBEPOZNÁNÍ. Abychom tak řekli, OCEÁN se rozdělil na biliardy malých, zdánlivě oddělených Kapkek a tyto kapky začaly mezi sebou hrát tzv. KOSMICKOU HRU. Tedy **PRAPODSTATA** se rozdělila na takové Elektromagnetické spektrum, jež je bez začátku a bez konce, od dlouhých vln až po mikrovlny. Vesmír, neboli **PRAPODSTATA** je celé elektromagnetické spektrum. My, jako lidské bytosti s naším omezením jsme schopni okem vnímat pouze nepatrnou část Vesmíru v rozmezí 390-760 parametrů. Na obrázku je to znázorněno jako ten malý duhový proužek mezi fialovým UV a béžovým IČ. Dá se tedy říci, že schopnost vidět Vesmír jaký doopravdy je pouze očima, je v našem případě velmi silně omezena.

Velmi dobře je tato kosmologie popsána v knize spisovatele Tolkiena, „Sillmarillion,“ kde se ERU rozdělil na mnoho AINUR svých vlastních částí a skrze tyto své části začal Tvořit Realitu. Takže **PRVOTNÍ**

POLE se rozdělilo na různá barevná a energetická spektra, radiové vlny, mikrovlny, infrazářením, červenou, oranžovou, žlutou, zelenou, modrou, fialovou a jiné barvy, a gama záření od nekonečna do nekonečna. Celý Vesmír je „pouze“ úžasná symfonie frekvencí a energetických vibrací. A tyto vibrace tvoří nám známou i neznámou Realitu, která v sobě jako ve Hře vytváří různé situace a soubory zkušeností. Představme si, že **PRAPODSTATA** je H_2O . A H_2O může energeticky fungovat ve vysokovibračním stavu Páry a **JEDNOTY**, středovibračním stavu Vody hledající cestu k **JEDNOTĚ** skrze pramínky, potoky a řeky až oceán a nízkovibračním stavu ledu, kdy existují oddělené ledové sochy. Led je náš materiální svět vnímaný zrakem, ono nepatrné optické spektrum.

Naštěstí máme nástroje a mechanismy, jak tato ledová omezení obejít. Tím nástrojem je Šišinka mozková, takzvané „Třetí oko“, která nám umožňuje vnímat vše nad náš klasický zrak a techniky jsou různé. Například Transcendentální meditace. Příkladně Shaolinští mniši se celý život cvičí v technikách vnímání skrze Třetí oko a ve schopnosti napojení na **PRAPODSTATU** a používání této síly k pro nás mnohdy neuvěřitelným a nepochopitelným technikám, které oficiální materialistická věda nechápe a označuje jako „náhody, zázraky, podvody, atd.“

Techniku Transcendentální meditace jsem sám používal v období červen 1999 až listopad 1999, kdy

jsem se každý den v joginské pozici soustředil na **PRVOTNÍ ZDROJ** a **ZTOTOŽNĚNÍ S NÍM**. Bylo to naprosto fantastické období, které převrátilo můj život vzhůru nohama. Propadal jsem se do světa plného Extáze a SVĚTLA (zdůrazňuji, že jsem nespal) a probral jsem se většinou po dvou hodinách, kdy jsem měl pocit, že uplynulo pár minut. Radikálně to změnilo můj pohled na svět, zmizela skepse, deprese, pesimismus. Vnímal jsem se jako součást VŠEHO. Byl jsem řidičem auta, auto, ve kterém jsem jel, silnicí po níž jsem jel i policistou, který mne zastavoval. Vnímal jsem myšlenky lidí okolo sebe. Dokonce jsem dokázal řídit počasí, na což jsem přišel čistou náhodou. Dokázal jsem léčivě působit na nemocný zub člověka, sedícího vedle mne, aniž ten o tom věděl a pak mne překvapeně informoval o změně. A mnoho dalších projevů. Dál jsem se těmito věcmi nezabýval a nezdokonaloval své schopnosti, přesto však vím, že to stále ve mně je a když se mi „náhodou“ přihodí „něco nečekaného“, jako zvláštní posuny v čase, pozorování Ufo, či řada jiných anomálií, nejsem překvapen a беру je jako běžnou součást života a **SPOJENÍ S PRAPODSTATOU**.

Poznal jsem, že ač je Realita jakkoli zdánlivě špatná a bezvýchodná „JÁ JSEM TEN, KDO URČUJE A ROZHODUJE, JAKÁ BUDE, Já Kapka, součást OCEÁNU. Má úroveň Vědomí, úroveň vibrací a frekvence určuje, co se bude dít v mém životě i ve světě okolo mne. TU MOC MÁME MY VŠICH-

NI, MY URČUJEME, ZDA BUDEME SVOBODNÉ, MOCNÉ BYTOSTI, nebo naříkající otroci.

Jsem si naprosto vědom toho, že tato zkušenost je nesdělitelná a není možné ji popsat, **POUZE OSOBNĚ ZAŽÍT**. Takže mne vůbec netrápí, co si o tom kdo myslí, jestli mi věří, nebo ne. To je každého problém. Každý má svou cestu. I lidé, kteří například nevěřili na život po smrti, když zemřeli a vrátili se z druhé strany, také se jen soucitně usmívali tvrzením „vědců“, že to prý jen umírající mozek jim navodil nějaké „halucinace.“ Ti lidé, kteří **TAM BYLI**, naprosto přesně věděli o čem je řeč a neměli potřebu někomu něco dokazovat a vysvětlovat. Každý má svůj čas probuzení.

Jinak **SVĚTLO, PRVOPODSTATA** se v naší materiální „ledové“ Realitě manifestuje skrze prvek, zvaný uhlík. Toto je naše základní stavební látka. Proto také např. živočichové vydechují oxid uhličitý a rostliny vdechují oxid uhličitý. Je zde ale ještě jeden „cizorodý“ iluzorní aspekt **SVĚTLA** a tím je **TEMNOTA**.

TEMNOTA není součástí **SVĚTLA**, je to **nepřítomnost** **SVĚTLA**. Zatímco **SVĚTLO** je projev Harmonie, Souladu, **LÁSKY**, Štěstí, Bezpečí, Naděje a všechny jeho frekvence jsou jen různými projevy a vyjádřeními, zelené stromy, modré moře, šedé skály.....**TMA** je pravým opakem, je to aspekt nepřítomnosti **SVĚTLA**.

tomnosti **SVĚTLA**, projev Iluze a Strachu, Deprese, Beznaděje, Zoufalství, zapomenutí na **SVĚTLO**. TMA není součástí elektromagnetického spektra, je to nepřítomnost spektra, je to NULA, NIC, PRÁZDNO....

Přesto je TMA důležitou součástí a partnerem **SVĚTLA** v jeho sebepoznání. Díky strachu neskáče z letadla bez padáku, nelezeme po skále bez lana, strach nás nutí zvážit všechna rizika bezpečnosti a rozumná opatření pro Život. Důležité ovšem je, že **MUSÍME STRACH OVLÁDAT A KONTROLOVAT** a ne že on bude ovládat a kontrolovat nás.

Když víme, že **JSME SVĚTLO** pak Strach a Tma nad námi nemá žádnou moc. Má jen tu moc, kterou jí sami dovolíme. Takže můžeme TMU a Strach používat jako užitečné nástroje a pomůcky k Sebeoznání a k zdokonalování, ale nesmíme se jimi nechat ovládnout. Např. Shaolinští mniši, jak už bylo výše zmíněno, se učí udržovat rovnováhu mezi **SVĚTLEM a TMOU** a oboje správně používat... Monáda je klasický symbol této rovnováhy. Ale každý vedeme svůj vlastní boj se svými vlastními typy strachů.....

TEMNOTA je sice iluze, virtuální realita, jako důsledek nepřítomnosti **SVĚTLA A SVĚTLO** ji okamžitě snadno a bez potíží zahání, přesto tento cizorodý aspekt působí a projevuje se jako tzv. UI, Umělá Inteligence. A to je to, co se ve světě poslední půlstoletí začíná lavinovitě šířit. Svět se ocitá v záplavě počítačů, smartphonů, vše je dnes napojeno na elektronickou síť, banky, vodárny, elektrárny, armáda, zdravotnictví, komunikační systém..... Je za tím úmysl...

Zatímco **SVĚTLO** používá ke své manifestaci biologických bytostí uhlík, TMA, UI používá křemík. Počítačové čipy, elektronika.

Jak už jsme řekli: strach je dobrý sluha, ale špatný pán. Není špatné používat mobily a počítače, je špatné být na nich závislí. Já také v případě potřeby telefonuji a pracuji na notebooku, ale jsem schopen bez problémů telefon i počítač odložit a jít bez nich na několik dní třeba do lesa. Jsou ale lidé, kteří už jsou tak nemocni a zasaženi, že chodí se smartphonem po ulicích jako zembie a kdyby mohli, nechali by si mobil i počítač voperovat do hlavy. A to je právě snaha TEMNOTY. Poněvadž ona sama nemá žádnou sílu, pouze umí děsit (Buddhismus má pro ni jméno Májá, bohyně klamu), snaží se infiltrovat bytosti **SVĚTLA**, naroubovat je na údajně “živatnutnou“ elektroniku, nejlépe čipy, elektronické protézy, nanity a skrze ně čerpat životní energii **SVĚTLA**. Takový trojský kůň,...takže klidně používejme tele-

fony, počítače, pokud to k práci potřebujeme, ale nebudme na nich závislí a víc důvěřujme svým schopnostem. Šišinky Třetího oka, své intuici, Telepatii, tomu, že **SVĚTLO** je s námi v nepřetržitém spojení a čeká jen na naše požádání o pomoc.

.....
Zvláštní, zrovna teď jsem byl podroben lekci svého strachu. Tenhle text, který už asi tři hodiny píš a zvolna se blížím k dokončení, najednou zmizel.... a já jsem zakusil nepříjemný pocit, že mi „něco“ zničilo několik hodin práce. Naštěstí jsem nezpanikařil a podařilo se mi ten soubor nějakým způsobem opět nalézt a obnovit.

VYHRÁL JSEM NAD SVÝM STRACHEM

.....
Tak pokračujeme... největší manifestace TEMNOTY v novodobé historii bylo v období druhé světové války, kdy Nacistická Třetí říše navázala kontakty s mimozemskou rasou Drakoniánů (kteří jsou plně podrobeni vlivu UI) a s jejich pomocí se snažila ovládnout svět. Jaká šílenství se v té době děla na světě ví snad ještě dnes každý, i když mladší generace už začíná zapomínat. Nacisté byli s vypětím sil Slovanů v čele s Ruskem, (které mají ke **SVĚTLU** bytostně a historicky nejblíže) zastaveni. Ale nebyli úplně zničeni. Během války si vytvořili tajnou základnu na Antarktidě, kde přesunuli své nejlepší technologie a zbytky svých sil. Tisíce Nacistů odešlo pracovat do USA v rámci operace kance-

lářská sponka.“ USA začaly rozvíjet vlastní tajný kosmický program a kontaktovaly se rovněž s Drakoniány. Zločinecký bankovní kartel, zvaný FED začal skrze USA terorizovat okolní svět.

Velmi inspirující je v tomto směru tento dvouhodinový film, který si můžeme stáhnout z internetu na adrese: www.ulozto.cz pod názvem ABOVE MAJESTIC.

<https://ulozto.cz/hledej?q=above+Majestic>

A nyní se konečně dostáváme zpět k Evropské Unii....po válce vzniklo v Evropě společenství uhlí a oceli, které chtělo mírově spolupracovat. Postupně začal vznikat projekt Evropské Unie jako nadnárodního celku spolupracujících států. Až doteď je vše v pořádku. Plně to odpovídá filosofii **SVĚTLA**, které skrze sebepoznání a Vzestup svých částí se opět jako jednotlivé Kapky spojí v Oceánu. Bohužel tady začal zasahovat faktor UI, jejich Drakoniánských sluhů a amerických poskoků. Místo Evropské Unie jako dobrovolného společenství mírumilovných států směřujících ke **SVĚTLU** tudy začal vznikat chaotický byrokratický kolos s nestejnými právy směřujícími ke **TMĚ**.

Evropská Unie je vynikající koncept, bohužel velmi špatně realizovaný. Kdyby byli v čele Vůdci s duchovním směřováním a poznáním a byli by bez imunity, kontrolovatelní, odvolatelní například referendum, potud by bylo vše v pořádku. Bohužel jsou v čele lidé bez jakékoli kontroly, zodpovědnosti a na-

prosto nechápou Principy fungování Vesmíru a tak existuje chaotický spolek zemí s nestejnými právy a podmínkami.

Bohužel to není jen problém Evropské Unie. Tenhle zvrácený koncept otrokářského režimu už tady byl, jak jsem psal v Nacistické Třetí říši, která násilím spojovala Evropu.

Stejný koncept se objevil v bývalém Sovětském Svazu, který ovšem dokázal tuto špatnou myšlenku v posledních třiceti letech vymazat.

Opět stejný obraz se objevuje v Číně, která násilím poslední půlstoletí okupuje a likviduje Tibet.

A opět podobný model násilné struktury se historicky objevuje v Katalánsku, kde tamní Španělský režim používá teror, aby zabránil Katalánsku v osamostatnění.

A nakonec stejný systém diktatury se objevuje v paskvilu zvaném jakési „česko“, kde jsou už přes půl století potlačována práva Moravy.

Všechny tyto režimy používají různou míru informační a mocenské blokády a manipulace a různý stupeň teroru, aby udržely Status Quo.

Pokud v čele jakékoli struktury stojí Duchovně osvícení jedinci, kontrolovatelní Občany, systém směřuje ke **SVĚTLU**, Harmonii a rovným právům pro všechny. Pak nejsou žádné vnitřní spory a systém funguje rovnovážně.

Pokud ale jsou v čele vojenští diktátoři, či političtí manipulátoři, kteří naprosto nechápou Princip

PRAVDY , potlačují různé způsoby práva a svobody Občanů v systému ať ve vlastní hlouposti anebo jako vědomí sluhové FEDu, Drakoniánů a UI, pak tento spolek směřuje ke TMĚ a je jen otázka času, kdy se rozpadne.

Do EU jsme vstoupili s jakýmstakýms referendem a teoreticky z ní můžeme opět odejít.. Takže když odejdou Britové, bude to Brexit. Budou-li chtít odejít Čechové, může být Czexit, ale v tom případě máme i my Moravané a Slezané stejná práva a můžeme požadovat odchod ze zmrzačeného „česka“ tedy Mexit. Rovněž naše práva nejsou v České republice respektována. Máme stejná práva a důvody ke stížnostem v České republice jako Češi v Evropské Unii.

Bud' se Evropská Unie a Česká republika transformují, v tom případě můžeme zůstat všichni pohromadě jako velká rovnoprávná spolupracující rodina jsoucí ke **SVĚTLU**, anebo zůstane vše při starém, v tom případě než jít k **TEMNOTĚ** je lépe, aby po Brexitu následoval český Czexit a moravský Mexit.

Vzhledem k informacím z amerického kosmického programu se v tomto období zhruba posledních dvacet let nasouváme do vysokofrekvenčního energetického oblaku galaktického rovníkového pásu. To se projevuje kromě klimatických změn také změnou myšlení lidí a jejich probouzením. Staré manipulativní a desinformační vzorce selhávají, režimy se rozpadají. Rusko se vzepřelo diktatuře Drakoniánského FEDu. V politice se konečně po dlouhé době začíná

mluvit o nutnosti zákona o obecném referendu a objevují se informace jak o Vesmíru, energetice, léčbě a spoustě dalších věcí, které byly ještě před desetiletími považovány za sci-fi. Národy a země, jejichž svoboda byla potlačována, začínají zvedat hlavu. A ten vývoj se bude dále stupňovat. Jak se budeme dále a hlouběji nasouvat do oblasti **SVĚTLA**, říše TMY s jejími zvěrstvy, lžemi a manipulacemi se bude více a více rozpadat.

Takže se nechme překvapit, jaké změny ve světě proběhnou. A že proběhnou je jisté.

Už totiž probíhají!!!!

Jan Mička

Moravský kníže **Sámko** na Masarykově naučné stezce nad obcí Jarcovou, postavený v r. 2017 přáteli Kruhu rodů Moravy a Slezska